

*Në emër të Allahut,
Mëshirues, të Gjithmëshirshmit!*

Agjërimi i Ramazanit

Agjërimi është një karakteristike morale dhe shpirtërore në Islam. Në kuptim të plotë të fjalës, agjërimi do të thotë të përmbasht "terasthe" nga ushqimi, praj, mendohet mirësi si dhe pyje e duhanit prej sytyrëdhen në fitor, gjatë kësaj muaji të Ramazanit (muaji i mëshie sipas kalendrit hijerit). Por nësens e kufizojmë domethënien e agjërit në kuptimin e detyrës, ne do të themi gabim të madh.

- Më poshtë janë domethëniet qendrore të agjërit islam:
1. Ramazani i mëson njeriut principin e dashurisë së sinqertë, sepse kur ai e zbaton agjërimin, ai e bënë atë për dashurinë e thellë të brendshme ndaj Zotit. Njeriu që do me të vërtetë Zotin është njëri që vërtet e dëni se çka është dashuria.
2. Ai e paqë njeriun me ndjenjë të lavatit të shpirtit dhe një botëkuptim optimist mbi jetën, sepse kur ai agjëron, shprehon në fjalë nga Zoti dhe kërkon mirësi e Tij.
3. Ai e mbush njeriun me vërtetë të sinqertë të devotshmërisë efektive, përkushtim të ndershëm dhe afërsi të Zotit, sepse kur ai agjëron, ai e bënë atë për Zotin dhe vetëm për hirë të Tij.
4. Ramazani kultivon të njeriut vigjilencë dhe vetëdije të fuqishme, sepse personi e mban agjërimin në sekret më mirë se sa në publik. Veçanërisht në agjërim, nuk ka autoritet taksator për të kontrolluar sjelljet e njeriut ose për të detyruar atë në zbatimin e agjërit. Agjërimi e mban agjërimin për fjalë nga Zoti dhe për të plotësuar vetëdijen e tij duke qenë besnik në fshirësinë dhe publik. Nuk ka rrogë në të mirë për të përsosur një vetëdije të fuqishme të njeriut.
5. Ramazani e mbush njeriun me durrë dhe vetëmohim, përmas agjërit ai ndjen dhembjet e humbjes, por ai lu qëndron aty deri deri deri.
6. Ai është një mesazh efektive në përqendrimin, vetëpërmbytje të foratit e vullnetit.
7. Agjërimi gjithashtu i siguron njeriut një shpirt të sinqertë me mendje të kthjellët dhe trup të ndritur.
8. Ai ndihon njeriut rrogë e të të rrogës së durrës.
9. Ramazani i jep mundësinë njeriut të kontrollojë njësitë e përshtatshmërisë. Në këtë mund të kuptojmë se pasqja e zbatimit të agjërit, e bënë njeriun të ndërrë njësitë e jetës së përditshme të tij.
10. Ai e rrogë fortë të njeriut një disiplinë dhe mbajtësin të

- shëndetshme.
11. Formën të njeriut shpirtërore të vërtetë në shoqëri që i takon, në mësi dhe vëllazën, të bashkëbëjë para Zotit me mirësi para tij.
 12. Ramazani është porosi nga Zoti për vetë-qetësi dhe vetë-kontroll.
- Për të kultivuar shpirtërore tonë, ne mund të themi se dua musliman, agjërit, nuk e zbaton agjërimin ose më mirë të themi e kanë pranuar qëndrimin e të qetë incidentit. Në anën tjetër, dua nga ata që e zbaton atë, nuk e bëjnë atë në të vërtetë e ka domethënien dhe ai rezultat përfitojë shumë pak dobri, në fakt jo të gjitha dobri. Kjo është pse sot dua musliman nuk ndjen kënaqësi, privilegje reale nga agjërimi.
- Tani me është e dritë se koha e obliguar për agjërim është muaji Ramazani. Koha e zbatimit të agjërit dritë filon para agjërit që përfundon me përfundim e ditët. Kuptohet se ka kalendër të ditët tregojnë kohën e saktë të agjërit (Vukle e Ramazanit), në mungesë të këtyre duhet të referohem orës dhe pozicionit të ditët, gazetarëve vendore ose zyreve të muftitë mendësologjike etj.
- Agjërimi i Ramazanit është obligim dhe përgjegjësi për çdo musliman të shëndosh, por ka edhe koha të tjera kur agjërimi është i rekomanduar në kontest vullnetar, është si ka vepur i Derguan i Allahut, Muhammed (Paqja dhe mëshia e Allahut cotë mbi jetë) këto janë e hëna dhe e njëjtë e çdo jave, ca ditë në secilin muaj, në dy muajt para ardhjes së Ramazanit (Rachab dhe Sheban), gjithë ditë përfundim të Ramazanit pas Fiter Bajramit. Përveç kësaj, ka gjithmëni shpirtërore për agjërimin e ndonjë ditë të muajit të vitit, në përfundim të ditës së Bajramit dhe të premteve, ku në rast të një sonje musliman nuk duhet të agjërojë. Megjithatë, ne duhet të përsërisim obligimin e vetëm, agjërimin e Ramazanit, i cili mund të jetë 29 ose 30 ditë, varesisht nga pozicionet e hënës. Kjo është shprehje e islamit dhe çdo dëshim në zbatimin e tij pa arsye të qëndrueshme është mikat rëndësi tek Zoti.

Kush duhet të agjëroj?

- Agjërimi i Ramazanit është obligim për çdo musliman, mashkull ose femër, që i plotëson këto kushte.
1. Të jetë mentalisht dhe fizikisht i shëndoshë, që dritë të jetë normal dhe e rrehtë.
 2. Të ketë hyrë në moshën e pubertetit dhe përkundra, e cilë është përfundim mësh 12,14 vjeç. Femjet në këtë moshë duhet të kuptojnë të fillojë këto praktikë të mirë në shkollë ose të lehtë, kështu që kur ata e arrijnë moshën e pubertetit, do të jenë mentalisht dhe fizikisht të përgatitur të zbatojnë agjërimin.

3. Të jetë i pranishëm në një vendbanim: në shtëpi, në qytet apo vende pune. Kjo do të thotë për të mos qenë në udhëtim mësh 50 milje e më shumë.
4. Të jetë i sigurt se agjërimi është veshtrë të mbahet, dhe nuk i shkakton dëm fizik ose mental, të qenët janë reagime normale si una, etje etj.

Përfundimi nga agjërimi

- Nga agjërimi janë të liru:
1. Femjet në moshën e pubertetit (përkundra).
 2. Njerëzit e qëndrues të cilët janë të papërgjegjshëm për atë që kanë bërë. Njerëzit e këtyre kategorive janë të përjashtuar nga obligimi i agjërit dhe nuk janë të obliguar për asnjë kompensim ose ndonjë zivendësim.
 3. Njerëzit në moshë të vjetër (burra dhe gra) dhe shëndësi të cilët nuk mund të përfundojnë agjërimin. Këta njerëz janë të liru nga agjërimi, por ata duhet të përjashtojnë të pakën të ushqejnë një të varfër ose paku me një racion ditor, ose kompensimin e kësaj me të bollë për këtë vlerë.
 4. Njerëzit e sëmurë, shëndet i të cilëve nuk e përfundojnë agjërimin, nuk janë të obliguar të bëjnë këto.
 5. Udhëtarët mund të prishin agjërimin për kohësi dritë se ata janë në udhëtim, por duhet të kompensojnë atë me vonë dritë më ditë.
 6. Gratë shtatzënë dhe gratë që janë duke e ushqyer fëmijet e tyre me gj, ato mund të prishin agjërimin, nase agjërim i dëmtat apo fëmijet e tyre. Këto dritë duhet të zivendësohen më vonë.
 7. Gratë në penedhën e menstruacioneve duhet paqetë të shpignë agjërimin dritë se të shprehin dhe me pas të kompensojnë dritë e tina ditë më ditë.
- Agjërimi i ndonjë ditë të Ramazanit bëhet i pavlefshëm nëse qëllimshtr harrë, përkundra, përkundra ose kemi mendimë intime garë ditë. Agjërimin e prishë edhe marrja e çfarëdo gjë përmas gojësi apo çfarëdo gjë të brendshme të trupit. Dhe nëse kjo është bërë me qëllim dhe pa arsye të qëndrueshme (të ligjëshme), ky është një mikat i madh. Ndërsa, nëse ndokush, harë ose përkundra që zakonisht e prishë agjërimin, por që këtë e ka bërë nga harrësi, agjërimi i tij mbetet i vlefshëm.

Jo vetëm unë dhe etje

"Muaji i Ramazanit që ne të filloj të shpallim Kur'anin që është udhërrëyes për njerëzit dhe sqarues i rrogës së drejtë dhe dritës (i të vërtetës nga gënjeshtrat)" Kur'an (2:185)

Natyrsh, muaji i bekuar Ramazan, kërkon agjërim nga shumica e muslimanëve. Duke e dhënë theks shmangës nga ushqimi, përmbajtjes nga pyje e duhanit dhe lëngjeve,

